Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadele birliği yolunda İLERİ !

Karkerên Hemû Welatan Yekbin !

PÊŞENG

BO ŞOREŞ

25 KASIM 1984

SAYI: 24

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

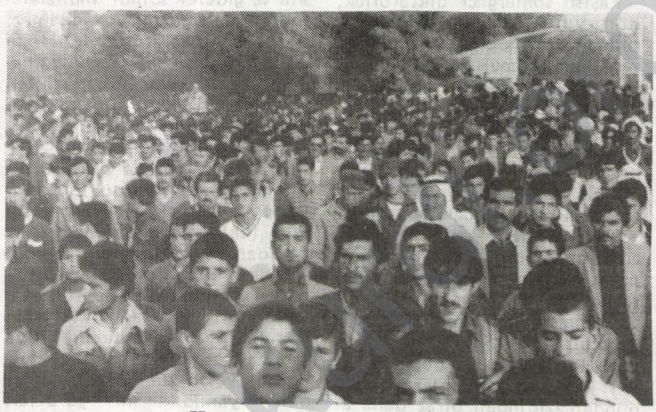
Maskelerini Düşürelim

Geçen Ağustos ayında ordu, Kurdistan halkına karşı, Türkiye Kürdistanı'nın sınırlarını da aşan saldırılara giriştiğinde, burjuva basını ordunun saldırılarını haklı çıkarmak, Kürt halkını yıldırmak, iç ve dış kamuoyunun dikkatlerini, yıllardır süregelen baskı sömürü ve terörden başka yönlere çekmek için büyük yaygaralar kopardı. Fakat yaygaralar faşist diktatörlüğü aklamaya yetmeyince sanki saldırıların sonu gelmişçesine basın bir suskunluğun içine gömüldü.

Oysa ordunun Ağustos'tan bu yana süregelen saldırıları bütün şiddetiyle devam ediyor.İşgal birlikleri hergün Kürdistan'ın hemen hemen tüm yörelerinde operasyonlar yapıyorlar. Komando birlikleri kent sokaklarında dolaştırılarak halka gözdağı veriyor, terör estiriyorlar.Gözaltına alamalar, tutuklamalar, işkence yalnız Hakkari'de değil, Kürdistan'ın diğer tüm illerinde de devam ediyor.

Bütün bunlar da, birkez daha, diktatörlüğün Ağustos olaylarını sırf bir bahane olsun diye abarttığını ve saldırılarına kılıf yapmaya çalıştığını açıkça gösteriyor.Cuntanın ve burjuva basınının saldırılara gerekçe yaratma ikiyüzlülüğünü deşifre etme görevimiz yakıcılığını koruyor. Yığınlar arasında, iç ve dış kamuoyunda bu gerçeği bıkmadan usanmadan dile getirelim, sahte maske ardındaki karayüzü açığa çıkaralım.

Cigerxwin Büyük Törenle Gömüldü

Kamışlı'daki cenaze töreni

22 Ekim 1984 günü hayata gözlerini yuman büyük Kürt şairi Cigerxwin'in cenazesi, 5 Kasım 1984 günü, uzun yıllar içinde yaşadığı Kamışlı'daki evinin bahçesinde gömüldü.

Cigerxwin'in cenazesi 4 Kasım günü, uçakla İsveç'in başkenti Stockholm'den Suriye'nin başkenti Şam'a götürüldü. Şam Havaalanı'nda, cenaze kalabalık bir Kürt kitlesi tarafından karşılanarak, Kamışlı'ya uğurlandı. Havaalanındaki karşılamada, Kürdistan'ın değişik parçalarındaki partilerin yöneticileri de hazır bulundular.

Kamışlı'da Ciğerxwin'ın cenazesi 150 bine yaklaşan büyük bir kalabalık tarafından karşılandı. Yörenin değişik köy ve kasabalarından gelen binlerce Kürt, Arap, Süryani ve Ermeni, son yolculuğunda Cigerxwin'i uğurlamak için hazır bulundular. PPKK'den temsilciler, hem Şam Havaalanı'ndaki karşılamada, hem de Kamışlı'daki törende hazır bulundular●

Tehdit ABD'den Geliyor

Halkımıza karşı imha ve sindirme operasyonlarına girişen faşist diktatörlüğe her türlü desteği veren ABD emperyalizminin Türkiye ve Kürdistan'da kurulması düşünülen yeni üsler ve konumlandırılması planlanan füzelerine ilişkin Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu 5. Dönem Toplantısı'na katılmak amacıyla Ankara'ya gelerek orada basına bir açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı Richard Perle'nin konuşması bazı igrenç plan ve niyetleri bir kez daha ortaya koyuyor.

Perle''Türk sınırının hemen öbür tarafına Sovyetlerin muazzam askeri güç yığdıklarını'' ileri sürerek 2 yeni üssün daha inşasına ABD'nin gösterdiği bahaneye kamuoyunda haklılık payı elde etmeye çalıştı.

Perle, konuşmasının bir bölümünde şöyle dedi: ''Havaalanlarının inşaası için Kongre'nin finansman onaylanması da ABD yönetiminin bu bölgeye ayrı bir önem verdiğine dayanır. İki havaalanı inşası için toplam 70 milyon dolar kadar bir ödenek ge-

Devamı sayfa 11'de

HER ŞEY PARTİ İÇİN !

YANLIŞLARIN PANZEHİRİ

M. CİWAN

Faşist sömürgeci diktatörlük, dört yılı aşkın süredir, halklarımızın üzerinde görülmemiş bir vahşilikle, sömürü ve baskı politikasının en ağırını uyguluyor, derbentlerinden boşalmış kudurgan faşizm, bir avuç tekel dışında kalan toplumun en geniş kesimlerine karşı, hergün artan oranda saldırganlaşıyor. Diktatörlük koşullarındaki baskı ve sömürü cenderesi öylesine sıkıştırılıyor ki, milyonlar, bunun acısını her an, her saniye liflerinde hissediyorlar. Üstelik bu öylesine bir cenderedir ki, artık gelip bir yerde "yeter" dediği de yok. Her gün biraz daha sıkışıyor; her gün milyonların yaşamından,azığından biraz daha alıp götürüyor.

Bu kudurgan talan ve terör düzeninin milyonlarca emekçinin; işçinin, köylünün, işsizin, memurun, esnaf ve zanaatkarın, diğer küçük ve orta tabakaların içinde kin ve öfke duygularını kabartması kaçınılmazdır. Toplumda, cuntacı generallere, hükümete, orduya, polise, bürokratik mekanizmanın diğer parçalarına vs. karşı derin bir öfke birikiyor.Halk faşist bürokratik mekanizmanın kendisine düşman karekterini, hergün daha iyi görebiliyor ve bu , toplumda, biçim, yöntem ve düzeyi, sözkonusu sınıf ve katmanların içinde bulundukları maddi ortam, onların sınıf çıkarları ve ruh halleriyle vs. belirlenen tepkilere yol açıyor.

Burada, komünistlerin hiç bir zaman akıldan çıkarmamaları, attıkları her adımda gözönünde bulundurmaları gereken bir gerçek var; Faşist diktatörlük toplumun nabzını denetim altına alabilmek ve onu istediği doğrultuda yönlendirebilmek için istediği kadar baskı ve terör mekanizmasını geliştirsin ya da başka yollara başvursun, hiç bir zaman, toplumun en geniş kesimlerinin kendisine yönelen tepkisini ve giderek somut muhalefetini engelleyemez, yok edemez. Bu dört yılı aşkın süre içinde açıkça gördük: Halkın hemen hemen tamamıyla örgütlülükten yoksun bırakıldığı ağır baskı ve terör ortamında, kitlelerde "bugününü ve geleceğini güvence altına alma" yolunda bireysel tutumlar ağır basıyordu. Bu da işinden olmamak, ailesinin yaşamını tehlikeye sokmamak vs. için daha çok bireylerin boyun eğişi, suskunluğun içine gömülmeleri biçiminde belirliyordu. Oysa dört yılı aşan diktatörlük koşullarında, kurtuluşu, "suya sabuna dokunmamakta", suskunluk ve boyun eğişte bulanlar dahi yanıldıklarını gördüler. Çünkü bütün boyun eğişlerine rağmen, işyerinde aşağılanmaktan, aşırı sömürülmekten kurtulamadılar, her an işlerinden kovulma tehlikesi devam edegeldi. Hele işsiz işeler daha da derin kuyulara doğru yuvarlandılar. Kısacası, toplumun hangi kesimlerinden olurlarsa olsunlar, gelecekleri güven altına alamadıkları gibi, bugünlerinden de heran bir şeyler yitirdiler.

Şimdi yığınlar arasında daha iyi anlaşılıyor ki sorunun kökeni, soyut bir "uysallarla uysal olmayanlara karşı tutum"dan öte, bir takım yerlerde yatıyor. Kısacası görülüyor ki susulsa da, susulmasa da, cunta, toplumun yüzde biri yada beşinin çıkarları için toplumun yüzde doksanbeşinden habire koparıyor. Böyle olunca da, suskunluk, giderek yerini homurdanmalara, boyun eğiş ise somut tepkiye ve aktif muhalefete bırakıyor.

Bu, akıldan çıkarılmaması gereken gerçeğin bir yanı. Diğer yanı ise tepkinin biçimi, yöntemi, düzey ve yönüne ilişkindir. Toplumda oluşmakta olan tepkilerin ana nedeni, emperyalizme bağımlı sömürgeci kapitalizm ve onun eğemenlik sisteminin bugünkü özgül biçimi faşist diktatörlüktür. Genellikle faşist diktatörlüğün aşırı baskı ve sömürü politikasının ürünü olarak ortaya çıkan haklı dayanaklara sahiptirler. Fakat hepsinin, yerinde ve zamanında ortaya çıktığını, doğru yöntemlerle biçimlenip gerçek hedefe yönelebildiğini söylemek mümkün değil. Toplumun, sömürgeci faşist diktatörlük karşıtı kesimi homojen bir yapıda değil; çok farklı toplumsal sınıf ve tabakaları içinde barındırıyor. Bu sınıf ve tabakaların sınıfsal karekterleri, içinde bulundukları maddi koşullar ve ruhsal yapıları,tepkilerine, dolayısıyla siyasal eylemlerine damgasını vuruyor. Kimi zaman, bireysel kurtuluş umuduyla sonuçsuz çırpınışlar göze çarparken bazen de, küçük burjuva aceleciliğinden kaynaklanan zamansız ve yanlış hedeflere yönelmiş, hatta oluşmakta olan muhalefete ciddi zararlar veren maceracı çıkışlar da olabiliyor. Hatta, kimi zaman, oluşmakta olan ciddi politik eylemlerin başarıya ulaşmasını engellemek ve onları etkisiz hale getirebilmek için cuntanın kendisi bile, zamansız ve yanlış yöntemlerle donanmış eylemleri kışkırtabiliyor ya da onlara yeşil ışık yakabiliyor. Geçtiğimiz dönemde Kürdistan'da yaşanan olaylar sözkonusu gerçekleri apaçık ortaya koydu.

Faşist diktatörlük koşullarında alabildiğine azgınlaşmış olan bu sömürü ve baskı düzeninde, toplumun sınıfsal karekteri gereği oluşan farklı tepkileri önleminin olanağı yok. Hele hele sınıf mücadelesinin, düz bir alanda karşı karşıya gelmiş iki grup insanın kavgasından çok farklı ve karmaşık düzeyde seyrettiği gözönünde tutulursa bu gerçek daha iyi ortaya çıkar.

Sözkonusu gerçek karşısında, komünistlere, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini omuzlayan devrimcilere çok büyük görevler düşüyor. Diktatörlüğe karşı biriken kin ve öfkeden doğan tepkileri, halklarımızın gerçek kurtuluş yoluna kana-

Devamı sayfa 11'de

EKİM DEVRİMİ VE DÜNYA BARIŞI

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi üzerinden 67 yıl geçti. Bu 20. yüzyılda çok toplumsal gelişme oldu. Fakat hiç biri 1917 Ekim Devrimi kadar dünyamızı ilerici yönde değiştirme, işçi sınıfı ve ezilen halkların geleceğini inşa etme yönünde bu denli güçlü etki yaratamadı.

İŞÇİ SINIFININ GÜÇLÜ SİLAHI: PROLETARYA ENTERNAŞYONALİZMİ

Bolşevik Partisi'nin öncülüğünde gerçekleştirilen Ekim Devrimi, dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını açtı. 2. Dünya Savaşı'nda Alman faşizminin Sovyetler Birliği tarafından yenilgiye uğratılmasından sonra bir dizi ülkenin sosyalizme yönelmesiyle sosyalizm, dünya çapında bir sistem durumuna geldi.Bugün sosyalizm yalnız bir teori değil,artık reel olarak vardır. Yüce Lenin'nin anayurdu SSCB' nin başını çektiği Sosyalist Sistem derin barışsever, demokratik, sosyal, hümanist niteliğiyle ve hayatın her alanındaki parlak başarılarıyla tüm insanlığı etkiliyor; uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ezilen halkların savaşımı için olumlu şartlar, engin olanaklar yaratıyor.

Açıktır ki bu duruma gelmek kolay olmadı.Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve Sovyet halkı, sosyalizmin kesin zaferi için büyük acılara ve fedakarlıklara katlandılar. Sadece Sovyetler Birliği, işgalci Hitler faşistlerine karşı verdiği büyük anayurt savaşında 20 milyon insanını yitirdi. SSCB böylesi bir bedel ödeyerek Hitler faşizminin yıkılışında belirleyici rol oynadı.Ekim Devrimi'nin 67. yıldönümünde ve Alman faşizminin yıkılışının 40.yılında bu gerçeğin altı çizilerek belirtilmelidir. Çünkü emperyalizmin gerginlik ve savaş yanlısı güçleri yine başta Sovyetler Birliği olmak üzere Sosyalist Sisteme karşı açık saldırgan bir politika izliyor, nükleer bir savaşın hazırlıklarını yapıyorlar. Samimi her demokratın, insanlığın ve dünyamızın yok olmasını istemeyen herkesin geçmişin gerçeklerini bir an bile olsun akıldan çıkarmadan buna karşı çıkması gerekir.

Dünya barışına yönelen tehlikelerin bu denli büyümesinin ve silahlanma yarışının devlet bütçelerinin aslan payını oluşturmasının başlıca sorumlusu iddia edildiği gibi "iki süper güç" değil,özellikle ABD ve NATO' nun en gerici savaş yanlısı güçleridir, emperyalizmdir.Sovyetler Birliği ve ABD'yi eşit şekilde sorumlu tutmak, "iki süper güç" vb.gibi tezleri öne sürme burjuva propagandasının etki alanında kalarak gerçekleri görmemedir. Hele hele bunu Marksizm-Leninizm adına yaymak Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin tüm deneyimlerini ve yüce 67 yıllık tarihini inkar etmektir. PPKK dün olduğu gibi bugün de bu tür safsataların kofluğunu yığınlar arasında göstermekten geri durmayacak ve Ekim Devriminin 67. yılında "iki süper güç", Sovyetler Birliğinin "kendi bencil çıkarları peşinde " olduğu vb.gibi safsatalara karşı mücadelesini daha da yoğunlaştıracaktır.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin dünya komünist ve işçi hareketinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin çıkarları ortaktır.Savaşımları bir elmanın parçaları gibidir ve aynı düşmana yöneliyor. Sosyalizmin başarı yada başarısızlıkları, ulusal kurtuluş hareketlerinin de başarı yada başarısızlıklarıdır. Bu Kürt halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluşu için de geçerlidir. Dahası, Sovyetler Birliği'nin içinde bulunduğu nesnel durum bencil çıkarların olmasına olanak da vermez. Orada sömüren ve sömürülen toplumsal kesimler yoktur ki bencil sömürücü bir politika izlensin. Deyim yerinde ise "Bencil politika" orada eşyanın tabiatına aykırıdır.

Sosyalist sistemin toplumsal ilerlemeyi güçlendiren gerçekleri gözönündedir. Sosyalist ülkeler tüm ulusal kurtuluş savaşlarını destekliyor, sınıf mücadelesinde doğruluğu ve gerekliliği kanıtlanmış proletarya enternasyonalizmini kararlılıkla sürdürüyorlar. Sovyetler Birliği, bugün bizde bazı "devrimci" lafazanların sandıkları ve ileri sürdükleri gibi proletarya enternasyonalizmine sünger çekmemiştir, onu en kararlı biçimde uyguluyor. Sovyetler Birliği ve Lenin'nin Partisi SBKP işçi sınıfının denenmiş güçlü silahını layıkıyla kullanıyor.

Tüm devrimler ülkedeki nesnel sınıf mücadelesinin bir ürünüdür. Ama sosyalist sistemin maddi ve manevi dayanışmasının yarattığı engin olanakların da belirleyici bir etkisi vardır.Bugün Afganistan Devrimi kazanımlarının korunması, ABD emperyalizmin Lübnan'da yenilgiye uğraması ve Nikaragua halkının ABD'nin burnunun dibinde kararlılıkla yoluna devam etmesi uluslararası dayanışmanın en iyi örnekleridir.

EKİM DEVRİMİNİN BÜYÜK KAZANIMI: BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMA VE DETANT POLİTİKASI

Sovyet hükümetinin ilk işi tarihi Barış Bildirgesi'ni tüm dünya halklarına ve devletlerine ilan etmesi oldu. Yüce Lenin'in önderliğindeki Sovyet Hükümeti, Barış Bildirgesi'nde demokratik bir barışın sağlanmasını öneriyordu. Barış Bildirgesi'nde belirtilen dünya barışını koruma ilkeleri SSCB dış politikasının temelini oluşturuyor. 2.Dünya savaşından bugüne kadar dünya çapında bir savaşın çıkmaması SSCB ve diğer sosyalist ülkelerin kararlı barış politikası sayesinde olmuştur. Ekim Devrimi'nin 67 yıllık tarihi şunu açık kanıtladı: Sosyalizm barış istiyor, onun barışa ihtiyacı vardır. Çünkü sosyalist toplumda silahlanma ve savaştan kazanç sağlayan toplumsal katmanlar yoktur.

Devamı sayfa 8'de

«Kürdistan'ın Ermenistan Olacağını Anlatmakla Sorun Kolay Çözülür»

Sömürgeci Türk burjuvazisinin tarihi incelendiğinde, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine kara çalmak ve halklararası düşmanlığı körüklemek için sürekli olarak kullanılan demagoji malzemelerinden birisi de Ermeni sorunudur. Türkiye devrimci demokratik güçlerine karşı da gerektiğinde bol bol kullanılan Ermeni sorunu, Türk burjuvazisi tarafından adeta bir "öcü" haline getirilmiştir.

Diyelim ki bir parti veya örgüt karalanmak isteniyorsa en elverişli yöntemlerden biri olarak hemen "Ermenilerle ilişkisi var", "Asala ile işbirliği yapmıştır" demagojisine başvuruluyor ve boyalı burjuva basını da günlerce bu demagojiyi gündemde tutuyor. Sömürgeci Türk burjuvazisinin bu tarihsel geleneğinin sadık ve hararetli sürdürücüsü faşist diktatörlüğün özellikle son iki yıldır Irak Kürdistanı'na düzenlediği saldırılarda; hatta Türk-Yunan ilişkilerinde, Kıbrıs sorununda, diktatörlüğün insanlık düşmanı eylemlerine, uygulamalara karşı ülke ve dünya kamuoyundan yükselen tepkilere uydurduğu bazı "gerekçeler" Ermeni sorununa dayandırılmaktadır.

Hiç kuşkusuz Türk burjuvazisinin tüm bunlardan amacı öyle gösterilmeye çalışıldığı gibi "terörizmle mücadele" değildir. Esas amaç; "terörizmle mücadele" adı altından şovenizm ve militarizmi güçlendirmek, halklararası düşmanlığı körükleme, emperyalizmin bölge ve ülke çıkarları doğrultusunda Türkiye'nin üstlendiği role uygun görevleri bazı "haklı" gerekçelerle yerine getirmektir; "terörizmle mücadele" adı altında devlet terörü estirmektir; Türkiye ve Kürdistanlı komünistlere devrimci demokratik güçlere; hatta saygınlığı olan demokratik kitle örgütlerine kara çalmaktır; tarihsel gerçekleri çarpıtmaktır.

Bilindiği gibi geçtiğimiz aylarda, özellikle de 15 Ağustos'ta meydana gelen bazı provakatif eylemler bahane edilerek Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine kara çalmak için kapsamlı bir kampanya açıldı. Bu kampanya içerisinde Ermeni "öcü"sü tekrar hortlatıldı. Uğur Mumcu, Nazlı Ilıcak, Metin Toker, Mehmet Barlas başta olmak üzere hemen hemen tüm burjuva kalemşörler halkımıza yönelik saldırıları daha "haklı" gösterebilecek Kürt-Ermeni ilişkilerini "keşfetmeye"; İngilizler tarafından bile yalanlanmış olan Kürt ulusal direnişlerinin İngilizler tarafından kışkırtıldığı iddialarını tekrar tekrar demagoji malzemesi yapmaya koyuldular.

Bu arada burjuva basınında kuyruklu bir yalan daha manşet edildi. T.Özal'ın "Asala'nın İstanbul Kapalı Çarşı baskınında bazı ayrılıkçı örgütlerin de yardımcı olduğu "yönündeki açıklamasından sonra Hürriyet gazetesinin 7 Kasım 1984 tarihli sayısında, Kürdistan gençliğinin mücadele tarihinde saygın bir yeri olan DDKD'nın, İstanbul —Kapalıçarşı baskınında Asala ile "işbirliği" yaptığı ve bu işbirliğinde tanınmış "baba"ların da yeraldığı yalanı manşet edildi.Sözümona bazı "itiraf" lara dayanılarak ileri sürülen bu yalanla güdülen amaç; bir taraftan bağlantıları hükümet üyelerini biribirne düşüren,iki bakana istifa ettiren ve cunta başı Evren ve şurekasını tedirgin eden "baba"lar olayında dikkatleri başka yerlere çekerken öte yandan da "bir taşla iki kuş vurma" misali Kürdistan gençliğinin mücadele tarihinde saygın bir yeri olan DDKD'yı "gözden düşürmek"tir.

Ama ne genel olarak Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine kara çalmak için tarihsel gerçekleri, "kıtalara hükmetmiş bir imparatorluk" tan devralınan bağnaz ve yayılmacı şovenizmle çarpıtmak ne de faşist diktatörlüğün ünlü "baba"larla olan bağlantılarını maskelemek ve gençliğin mücadelesinde yer etmiş DDKD'yi karalamaya yönelik iftiralar, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınları nezdinde tutmuyor, tutmayacaktır da.

Halklarımız tüm bu yalan ve demagojilerin arkasındaki amacı bugün daha iyi kavrıyor. Tüm çarpıtma ve gizleme çabalarına rağmen defalarca kanıtlanmıştır ki 1,5 milyon Ermeni'yi hunharca katleden sömürgeci Türk burjuvazisidir.Yüzbinlerce Kürdü mecburi iskana gönderen de Türk burjuvazisidir. Bir taraftan, Ermeni sorununu "öcü"haline getirirken öte yandan da "namuslu"iş adamı M.SELEFYAN'larla her yönüyle iç-içe geçen yine Türk burjuvazisidir.

Açıktır ki, Kürdistan'da yaşayan Ermeni emekçilerinin,köylülerinin halkımızla paylaşamayacakları hiç bir sorunu yoktur. Ve onların kurtuluşları da Kürdistan'in kurtuluşuyla bütünleşmiştir. Ama Türk burjuvazisi bu kardeşliği sekteye uğratmak için geçmişte olduğu gibi bugün de her oyuna başvurmaktadır.Türk halkını da şovenizmle şartlandırmak için her yola başvuruyor; fakat tüm bunlar halkların birliği ve kardeşliğini zayıflatmaya yetmiyor; Türkiye ve Kürdistan halklarının birlik ve kardeşliği gün geçtikçe gelişip güçleniyor.Çünkü demagojiler artık uzun süreli etkili olamıyor. Örneğin 1983 Mayıs'ında Irak Kurdistanı'na saldırıp onlarca Ermeni militanının yakalandığını açıklayan faşist cunta, aradan 1,5 yıldan fazla bir zaman geçmesine rağmen bırakalım onlarca Ermeni militanını, bir tek Ermeni militanını bile mahkemeye çıkarmış değil. Çünkü böyle bir yakalanma olayı yok; uydurmaydı ve demagojiydi.Türkçe bilmeyen yoksul köylüler sırf demagoji malzemesi olsun diye Ermeni militanları olarak lanse edilmişlerdi. Bu yıllki saldırılarda da büyük bir iki yüzlülükle tekrar hayali Ermeni militanların-

Devamı sayfa 11'de

Irak Kürdistanı

* SADDAM YÖNETİMİ "OTONOMİ GÖRÜŞMELERİ"Nİ KESTİ
* MUHALEFET SAFLARINDA YENİ BİRLİK ADIMLARI

Geçtiğimiz ay, Kürdistan Yurtsever Birliği (YEKİTİ), "Irak Devriminin Sesi Radyosu"ndan yayınladığı bildiride,Saddam rejiminin tek yanlı olarak "Otonomi Görüşmeleri"ni kestiğini bildirdi. Bildiri, yönetimin, Türkiye'nin Otonomi Anlaşması'nı engellemek için Irak nezdinde yaptığı girişimlere uyarak bu karara vardığını açıkladı ve "Türkiye'ye boyun eğdiği" için Irak yönetimini eleştirdi.

Bu arada, sorunla ilgileri olan politik çevrelerden alınan bilgilere göre, daha başından beri, hangi çerçevede olursa olsun herhangi bir "otonomi anlaşması"nın imzalanmaması için Türkiye, Irak rejimi nezdinde yoğun çaba sarfetti. En son olarak da, "iki ülke arasında" düşenmiş olan petrol boru hattı güvenliğinin "ayrılıkçılar"ın kontrolüne verilmesine razı olmayacağını; eğer herhangi bir anlaşma imzalanırsa petrol boru hattını keseceğini iletti.

Türkiye'nin sözkonusu "tehditleri"nin doğruluk derecesi pek bilinmemekle beraber, O'nun yalnız Türkiye Kürdistanı'nda değil, hiç bir parçada Kürt ulusal demokratik hareketinin başarıya ulaşmaması için her türlü yola başvurduğu bilinen bir şeydir. Ayrıca Türkiye ile Irak'ın Kürt halkının mücadelesine karşı öteden beri ortak tutum içinde oldukları, işbirliği yolunda çeşitli adımlar attıkları; hatta bunun sonucu olarak 1983 Mayıs ayında ve en son da geçtiğimiz aylarda Türkiye'nin Irak sınırlarından içeriye asker çıkardığı kimsenin meçhulü değil. Bu nedenle Yekiti'nin "Irak yönetimi, Türkiye'nin tehditlerine boyun eğerek görüşmeleri kesti" demesi ve sanki ilk defa böyle bir işbirliği oluyormuş gibi Irak yönetimine sitem etmesi hiç kimseyi ikna edemiyor. Eğer Irak'taki Saddam rejimi sözkonusu gerekçeleri öne sürerek görüşmeleri kesmişse, bunlar kendisine bir bahane oluşturduğu için öyle yapmıştır.

Daha bir yıl öncesinde görüşmeler başladığında, PPKK, sözkonusu görüşmelerin Yekiti açısından hiç bir bakımdan çıkar yolu olmadığını ve rejimin düşmanca planlarına daha geniş fırsatlar yaratmaktan başka bir şeye hizmet etmeyeceğini açık açık belirtmişti.

Gelinen noktada Irak yönetimine yönelttiği eleştirilere rağmen; Yekiti'nin, hala da görüşmelerin yeniden başlayabileceği konusunda umutlar taşıdığı görülüyor. Bunca gelişmelerden sonra bile, Yekiti'nin umut içinde olması ve tek başına rejimle oturmaktan vazgeçmemesi hayret vericidir. Yekiti, eğer gerçekten Kürt halkının asgari bir takım ulusal demokratik haklarının bile sağlanmasını istiyorsa, kendisine inanmaya devam eden yüzlerce, binlerce yurtseveri boş hayallerle avutmaktan vazgeç-

Devamı sayfa 11'de

Velid CANPOLAD Kürt halkına yönelik saldırıları protesto etti

Faşist Türk Cuntası'nın Kürdistan halkına karşı giriştiği son saldırılar ve Kürdistan peşmergelerine karşı Türkiye-Irak arasında gerçekleştirilen işbirliği, Orta Doğu'da ve özellikle ilerici anti-emperyalist Arap güçleri arasında büyük tepkiyle karşılandı.

Lübnan Genel Çalışma, Ulaştırma ve Turizm Bakanı, Lübnan İlerici Sosyalist Partisi Başkanı Velid CANPOLAD 28.10.1984 günü Lübnan basınında yayınlanan demecinde, Kürt halkına karşı komşu ülkeler tarafından işbirliği halinde girişilen saldırıları protesto etti. CANPOLAD, demecinde kısaca şunları söyledi:

"Uluslar, rejimlerin ve uluslararası planlar yüzünden pek çok acı ve ıstıraplar çektiler. Bu, Kürt halkı sorununun da en büyük problemidir. Kirli Lozan Anlaşması'ndan bugüne kadar, bu büyük halkın, bu ulusun hakları, parçalanma, sindirme, zulüm, göçettirme ve yoketme politikalarının ayakları altında çiğneniyor.

Son kara sahne, sanki hiç Irak'ın bağımsızlığını çiğnemiyormuş gibi Türk ordusuna, Irak sınırları içinde Kürt peşmergelerini kovalama, onları denetim altına almasına olanak veren Irak-Türkiye işbirliğidir. Hiç kimse, bu duruma dikkatlerini çevirme gereksinimini duymadı ve gerçekleşen operasyonlar karşısında BM, Uluslararası Kızıl Haç ve diğerleri gibi uluslararası saygın örgütler, herhangi bir girişimde bulunmadılar.

Biz, bu büyük halkın insanca yaşamasına karşı olan bu ve benzeri tüm saldırıları şiddetle protesto ediyoruz. Biz, Kürtlerin yaşadığı bütün topraklarda, onların en asgari hakları olan siyasi, ekonomik, kültürel haklarının garanti altına alınmasını istiyoruz".

Diğer yandan aralarında bazı Arap komünist partilerinin de bulunduğu Orta-Doğu ülkelerinden 18 parti ve örgüt, yaptıkları ortak açıklamada, Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesine karşı gerçekleşen Türkiye-Irak işbirliğini protesto ettiler ve Kürt halkıyla dayanışmalarını dile getirdiler. Ortak açıklamayı yapan parti ve örgütler şunlar:

Irak Komünist Partisi, Suriye Komünist Partisi, Mısır Komünist Partisi, Sudan Komünist Partisi, Ürdün Komünist Partisi, Lübnan Komünist Partisi, Tunus Komünist Partisi, Suudi Arabistan Komünist Partisi, Filistin Komünist Partisi, Bahreyn Ulusal Kurtuluş Cephesi, Bahreyn Halk Kurtuluş Cephesi, Umman Halk Kurtuluş Cephesi, Irak Sosyalist Partisi, Irak Kürdistan Demokrat Partisi, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi, Irak Kürdistanı Demokratik Halk Partisi, PASOK, Kuveyt Vatan Hareketi.

NE EKERSEK ONU BİÇECEĞİZ

Partimiz, dört yıldır faşist diktatörlüğün ağır saldırı ve imha politikalarına rağmen ağır illegal koşullarda savaşım veriyor. Yığınlarla bağları geliştirmek, savaşıma yeni kadro ve sempatizan yığınları kazanmak, faşizmin yıkılması, demokrasinin gerçekleşmesi ve giderek Türkiye ve Kürdistan halklarının özgür ve bağımsız yaşama kavuşmaları için aktif savaşımı sürdürmekte, bizi bu geleceğe götürecek ilk adımların güvencesi olan bütün anti-faşist güçlerin bir cephede örgütlenmeleri için uğraş vermekteyiz. Partimiz dört yıllık faşizm koşullarında azımsanmayacak önemde deney birikimine sahip olmuştur. Her hal ve şartta, partimizin anlayışına temel olan Marksist- Leninist öğreti, dünya devrimci hareketi tarihinin genel deneyim ve bilgi hazinesi, toplumun genel yasaları ve ülkemizin somut koşullarıyla uyuşma becerisi, tarihimizin ve elbette partimizin savaşım süreci içinde kazandığı deneylerin yol göstericiliği, başarıya ulaşmamızın, kazanımlarımızın garantisi durumundadır.

9-11 Ocak Kararları'yla başlıyarak kongre ve sonrası çalışmalarda ifadesini bulan yeni döneme ilişkin çizgi ve getirilen çözüm yolları doğrultusunda partimiz önemli adımlar attı. Değişen koşulları tanıma, ona uygun bakış açıları ve çalışma yöntemleri geliştirme, teorik belirlemelerle pratik arasında sımsıkı birliği yaratma, alınan kararların, dayatan görevlerin çözümü için geniş halk kitlelerini seferber etme, ileri kesimlerle kesintisiz ilişkiler bağını geliştirme, eğitme , devrimci ruh ve kararlılığı kazandırma, işte dönemin partimize yüklettikleri.

Gerek faşizmin darbeleri altında sendeleyerek, gerekse yanlış politik örgütlenmelerden kaynaklanarak, devrimci demokratik hareket içinde boy veren politik krizi aşma içimizde eğilim olarak su yüzüne çıkarı sağ-oportünist, teslimiyetçiliğin yarattığı bulanık, karışık, çeteflilli ortamda, aydınlatıcı çözüm yollarını bulma, bilinçli, kararlı, fedakar partili çalışmayı kaliteli yüksek bir düzeye çıkarma doğrultusunda savaşmaya devam etmemiz, biz PPKK'lilerde haklı olarak gurur duygusu yaratmaktadır. Eksiklik, hata ve zaaflarımızı böylesi alçak gönüllülük ve cesaretle kabullenişi Leninci eleştiri- özeleştiri mekanizmasının başarısıydı. İçinden geçtiğimiz dönemde bizim dışımızda bir çok irili ufaklı Türkiye ve Kürdistanlı devrimci demokratik güç kendisiyle bir hesaplaşma gereğini duydu. Bu süreç halen devam etmektedir. (Kimileri daha yattıkları kış uykusundan uyanmamış bile da.) Ne var ki, açıkyüreklilikle belirtelim, böylesi cesaret ve alçak gönüllülükle hesaplaşma yapmayı başarabilen güç pek nadirdir. Dargrupçuluk, benden sonra tufan, teslimiyetçiliğe ve yılgınlığa isünger çekme, açığa çıkmış yanlış anlayışlara bağlılıkta fanatiklik, vs. tavırlar devam etmektedir. Direklerin eğriliğini kabul etmeleri, kimilerinde şatolarının esen rüzgarlara dayanamıyarak yıkılacağı korkusunu yaratmaktadır.

Bizler, engebeli, çetin, zorlu ve saldırılarla dolu yolumuzun, partimizin aydınlatıcı, yol gösterici liği, yöneticiliği ve savaşkanlığıyla apaçık ve yeni ufuklarla dolu olduğu inancındayız. Bugün dünden daha sağlam ve daha kararlıyız! Partimizin politikasına, program hedeflerine, onun ideolojisi Marksizm-Leninizm'e, bugüne kadar tek tutarlı eleştiri getirilemedi. Kendisine komünist, sosyalist diyenler, bizim dışımızda oluş gerekçelerini haklı ve bilimsel temellere dayandıramadılar.

DAHA UYANIK OLMALIYIZ

Sömürgeci faşist güçlerin, partimizi dumura uğratma politikaları geri tepti. Partimiz en zor koşullarda dahi savaşımını sürdürdü, tarihsel öneme sahip adımlar attı, yaşadığımız döneme ve geleceğe ilişkin güvenilir, sağlam tedbirler aldı. Ne var ki bu bizde faşist diktatörlüğün, karşıdevrimci güçlerin yeni saldırılar düzenlemiyeceği, bizi tekrardan ortadan kaldırma hevesilerine kapılıp ağır hasarlar veremiyeceği anlamına gelmez. Düşmanın her zaman takipte, yeni bilgiler toplamakta, pusular kurmakta olduğu gerçeğini gözden uzak tutmadan çalışmalarımızı, kazandığımız yeni deneyimlerin ışığında daha uyanık ve daha tedbirli sürdürmeliyiz. Diğer yandan düşmanın her an bize saldırabilir gerçeği, bizlerde içimize kapanmanın, bekleyişe koyulmanın, gevşemenin havasını kesinlikle yaratmamalıdır. Komünistler, devrimci uğraş ve savaşım içinde gelişir, yenilmez olurlar. Savaşkan kadrolar yetiştirmek saksıda çiçek yetiştirmeye hiç mi hiç benzemez. Bekleyiş, içine kapanma, gelişmeye değil, körelmeye yol açar. Düşmanın bize her an saldırabilir gerçeği, bizlerde daha aktif, enerjik çalışma atmosferini yaratmalıdır. Dönem zor, görevlerimiz ağırdır. Dönem her PPKK'li militanın, sempatizanın yapabileceği en büyük fedakarlıkları yapma, buna hazır olma dönemidir. Hepimiz üzerimize düşenleri başarıyla yerine getirirsek, önümüze koyduğumuz hedeflere ulaşmamız kaçınılmazdır.

Partimizin özdeneyimi de göstermiştir ki; zor ve ağır dönemlerde bilimsel sosyalist hareket, sadece burjuvazinin ağır saldırı ve tehditleri altında değil, ayni zamanda her zorlu döneme has teslimiyetin, sallantılı yılgın unsurların partiyi tasfiye etme, yıkıma uğratma tehlikeleri altındadır. Bu her yerde, her zor koşulda böyle devam etmiştir. Yılgın insanların teslimiyet için kolladıkları en uygun fırsat anı; burjuvazinin partiye saldırdığı, saldırılar altında partinin etki alanının ve çalışma aktivitesinin daraldığı zamandır. Böyle durumlarda, bu sancıların kesilmesi için sağlam adımlar atılmazsa, onlara karşı aktif bir savaşım kampanyası açılmazsa hastalık, kimi iyi niyetlilerin sahip olduğu anlayıştan öte, kronikleşip istediğine ulaşmada büyük başarılar elde edebilir.

Şunu da unutmamalıyız ki, faşist-askeri cuntanın sömürgeci

Pêşeng: Sayfa 6

saldırı politikasının yarattığı sonuçlar; işsizlik, hayat pahalılığı, halkımızın yokedilmek istenen maddi ve manevi benliği, zulüm, sömürü vs. kurtuluşun devrimde olduğuna inanan Kürdistanlı devrimcilerde "haklı olarak" hemen eyleme geçme, aceleyle sabırsızlıkla vs. var olan sade yurtsever inançla, en büyük fedakarlıklara atılma eğilimi vardır. Zaman zaman bu "heyecan" verici eğilim maceracılar tarafından sömürülmeye çalışılıyor, Kürdistan devrimcisinin yurtseverlik duyguları, inanç, yiğitlik ve fedakarlığı kör doğrultularda heder ediliyor.

Bilinç ve mantık yerine, fanatizm ve duygusallığın; objektiflik ve akılcılık yerine iradecilik ve aptalca duygusallığın; devrimci savaşım yerine, oportünizmin hakim kılınmaya çalışılması Kürdistan devriminde onarılması uzun dönemi alacak ağır tahribatlar yaratmıştır. Yüzlerce, binlerce temiz yürekli, inanmış yurtsever, böylece heder edilmiştir. Evet gerçekten de bu çekilmesi güç terör, zulüm, sömürü düzeni yıkılmalıdır. İşçi sınıfımızın emekçi yığınların, sömürge ülkemizin çıkarlarını ifade eden bir temelde bağımsız ve özgür toplum kurulmalıdır. Ne var ki bu bir devrim sorunudur. Oysa devrim yapma da en zor sanattır. Bu sanat bizden en büyük fedakarlığı, kararlılığı, bilinci, enerjik ve dinamik çalışmayı ve daha nice hünerleri istiyor. Komünistçe enerjik ve aktif çalışmanın, sabırsızlık ve acelecilikle hiç mi hiç ilişkisi yoktur. Nasıl ki, pasifizm, uyuşukluk ve hayalcilikle de yoksa...

Lenin; devrimin on milyonların sınıf bilincinin, iradesinin, tutkusunun ve hayal gücünün ürünü olduğunu vurguluyor ve usananlara, bıkanlara, savaş gücü tükenen zayıf iradelilere, inancı zayıf olanlara, devrimci aktif savaşımın, partinin savaşımının proletaryayı güçlendireceğini, partiyi sınıf bilinci yüksek bir sosyal demokrat (komünist) partiye dönüştüreceğini belirtiyordu. Lenin, ayrıca "uzun bir eğitim döneminden geçmiş, özel eğitilmiş, işçi sınıfından gelme devrimcilerden oluşan birliklere sahip olduğumuzda..., dünyanın hiç bir siyasal polisinin, bu birliklerle başa çıkamıyacağını, çünkü kendini devrime sonsuz adamış insanlardan gelme bu birlikler en geniş işçi yığınlarının tam güvenini kazanacaklarını" vurguluyordu.

DENEYLERİ GENELLEŞTİRMEK

Partimiz için en önemli hazinelerden biri, zorlu savaşım döneminde kazandığımız özdeneyim ve bilgi birikimidir. Bugünkü koşullarda savaşımı sürdürme, derinleştirme, daha yüksek düzeye çıkartma ustalık ve becerisini daha da kazanmak zorundayız. Partimiz, döneme ve geleceğe ilişkin hayati görevleri önüne koydu. Sorun mevcut koşullarda uygulanma alanlarını yaratmak, olanakları kararlarımızı uygular hale getirmek için bıkmak bilmez bir uğraş içinde olmaktır. Lenin, "günlük yığın çalışmalarını" küçümseyen bundan bıkan, küçük burjuva ögelere kesinlikle karşı çıkıyor ve "halk arasında devrimci geleneklerin güçlendirilmesi, yığınların arasında en küçük öneme sahip iyileşmenin dahi yalnız ve yalnızca devrimci savaşım sonucu sağlanabileceğinin kavratılması ve sistematik olarak liberallerin 'anayasal' hizmetkarlığının, ihanetinin, sergilenmesinin gerektiğini" belirtiyor. Her faşist saldırgan dönemde, okların sivri uçları komünistlere yöneliktir, devrimci demokratik güçlere yöneliktir. Bu koşullar altında savaşımı başarıyla örgütleme sanatını elde etmek zor ama mümkündür. Dünya devrimci hareketinden, savaşım içinde ustalaşmış, faşistlerin aralıksız saldırılarına karşı yığın bağlarını kesintisiz geliştirmiş, yıllar boyu savaşımlarını bu koşullarda sürdürerek yenilmez güçler haline gelmiş nice partileri tanıyoruz. Bulgar, Yunan, Portekiz, Alman komünist partileri bunun bir kaç canlı örnekleridir. Bütün saldırılara rağmen uzun yıllar boyu parti yayınlarını aksatmadan çıkaran, matbaalarını polise kaptırmayan kardeş partilerin savaş deneyleri bizlere örnek olmalıdır. Kuşkusuz partimizin de illegal savaşımda ustalaşarak, en zor anlarda dahi, düşmanın saldırılarına aman vermeden savaşımı devam ettirme, onu bir üst düzeye çıkarma, örgüt ağını koparmadan kesintisiz geliştirme becerisini gösterme olanakları vardır. Bunu başarmak mümkün ve zorunludur.

Bu dönem, her parti biriminin proleter kadrolar, sağlam örgütçüler, ajitatör, propagandistler vs. yetiştirme dönemidir. İllegaliteyi yaşam tarzı olarak yetkinleştirme dönemidir. Partisel irade birliğini ve örgütsel disiplini daha da çelikleştirme, yoldaş ve dostlar içinde sevgi ve saygı, yoldaşça güven ve kontrol tavırlarını geliştirme dönemidir. Sorun sadece yüksek fedakarlık, güçlü enerjik potansiyele sahip olmak, kararlı ve inançlı olmak, (her şey parti için" şiarını her şeyiyle yerine getirmeye hazır olmada değildir. Elbette bunlar işin en önemli yanlarıdır. Partimizin her dediğini iyice özümsemek, politik tespitlerimizi derinine kavramak, tüzükle tam bir uyum içinde olmak, bilimin enginliğiyle donanmak, bu temel üzerinde ideolojik, politik çalışmalara hız vermek de zorunludur. Bilimin yol göstermediği, örgütlü olmayan, en büyük fedakarlık, cesaret, kararlılık kördür, yenilir.

YIĞINLARIN İÇİNDE

Öte yandan görevlerimizin ağırlıklı bir yönünü de işçi sınıfı içinde çalışmayı yoğunlaştırmak, yeni proleter üye ve sempatizanlar yaratmaktır. Parti yapımızda işçi kesiminin sürekli artışı hayati önemdedir. Yığınlara yaklaşım, onlarla kalıcı organik ilişkiler kurma, bütünsel diyalektik yaklaşım sorunudur.

Yığın psikolojisini, halkın değer yargılarını, özel sorunlarını, temel taleplerini, güncel hoşnutsuzluk ve çelişkilerini iyice tanımayı zorunlu kılar. Bütün bunların iyice bilinmesi daha başlangıçta komünistle yığın arasında bir bağın yaratılmış olması demektir. Buna uygun dürüst, çalışkan, cesur, namuslu tavır, bilinç ve kararlılığımızla kitlelere güven vermek zorundayız. Pratik işlerde kitlelere yol gösteremiyenler, politik ve ideolojik işlerde yol gösterme başarısını elde edemezler. Sağlam, deneyimli komünist, bütün bunları kavramış, prensipleştirmiş, her davranışında alışkanlık edinmiş kişidir.

→

Pêşeng: Sayfa 7

GÜVENCE, KOLLEKTİF İRADEDE DİRİ TUTULAN ÇELİK DİSİPLİNDEDİR

Partimiz içinde demokratik merkeziyetçilik ilkesinin bilinçli kavranmasının ve çelikten disiplin anlayış ve pratiğiyle uygulanmasının, önümüzdeki amaçları; bütün bu sorunların daha güvenilir bir sağlamlıkla gerçekleştireceğini, bizlere yeni atılım ve yükseliş ufukları açacağını, parti militanlarının, sempatizanlarının; yaratıcılık, insiyatif ve otoritesini arttıracağını unutmamalıyız.

ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ savaşımında işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın silahı partimizdir. Lenin, "burjuva dünyasındaki anarşik rekabet kuralı ile birbirinden ayrı düşmüş sermaye için cebri emekle beli bükülmüş, sürekli olarak yoksulluğun, vahşetin ve bozulmuşluğun 'derin çukurlarına' itilmiş olan proletarya, ancak çalışan milyonlarca insanı bir işçi sınıfı ordusu halinde kaynaştıran maddi örgüt birliğinden kuvvet alan Marksizm ilkeleri üzerindeki ideolojik birliği ile kaçınılmaz biçimde yenilmez bir güç haline gelebilir ve gelecektir..." diye belirtiyordu. İşsizliğin, yoksulluğun hayat pahalılığının, açlığın, kötü çalışma koşullarının, terörün, işkencenin, vahşetin yaşamı çekilmez kıldığı, halkımız üzerindeki sömürgeci-faşist politikaların ulusal ve sınıfsal savaşımı derinleştirdiği, yığınların toplumsal hoşnutsuzluk ve kininde kıpırdanmaların gözlemlendiği bu koşullarda, yüzbinlerin, milyonların ulusal ve sınıfsal taleplerini somut olarak programlaştırmış partimizin, "kaçınılmaz olarak yenilmez bir güç haline geleceğini", bunun mümkün ve zorunlu olduğunu belirtiyoruz.

Lenin'in Rus otokrasi yönetimi için söyledikleri, bugün kesinlikle Türk sömürgeci faşist güçleri için de geçerlidir. Evet ne faşist-askeri cunta, ne de onun işbirlikçileri hiç bir şekilde bu milyonların savaşım ordusunu durduramayacaklardır.

Bu gerçeğin bilincinde olarak sözümüzü şöyle bağlıyalım: Nasıl bugün oturup dünün eksiklik, hata ve zaaflarını değerlendiriyorsak "bunu yapmalıydık", "böyle yapabilirdik", "buna ağırlık verebilirdik", "böyle etseydik şimdi bu şekilde olmuştu" vs. diyorsak, kendimizi ağır, yakıcı eleştiri ve özeleştiri ateşinden geçiriyorsak, unutmayalım ki, yarın da-hatta bugünden-bugünün hesabını yapacağız. Nasıl bugün dünkü çalışma ve uğraşlarımızın temelinde varolduysa, yarın da bugünkü çalışmalarımızın, uğraşlarımızın temelleri üzerinde varolacaktır. Yani; NE EKERSEK ONU BİÇECEĞİZ.

Jar PÊŞENGİ

EKİM DEVRİMİ VE DÜNYA BARIŞI

Baştarafı sayfa 3'te

Dünya komünist ve işçi sınıfı hareketi bugün daha büyük görevlerle karşı karşıyadır. Günümüzün ve geleceğin belirleyici politik faktörü olan işçi sınıfı dünya barışını yani tüm insanlığın yaşama hakkını da korumakla yükümlüdür. Genç Sovyet hükümetinin Barış Bildirgesi'nden bugüne kadar Sovyetler Birliği dünyada demokratik ve kalıcı bir barışın sağlanması, yumuşama ve silahsızlanma sürecinin derinleşmesi için aktif mücadele ediyor, eşitlik ve eşit güvenliğe dayalı yapıcı insiyatifleri ile nükleer bir savaşın önlenmesi için çalışıyor.

Kim ne derse desin, bugün çıkacak bir savaş nükleer silahlarla yapılacaktır.Aklı selim herkes biliyor ki nükleer silahlarla yapılacak bir savaşta kazanan olmayacaktır. Tüm insanlık ve uygarlık yok olacaktır, İşte bu nedenle diyoruz ki Ekim Devrimi'nin getirdiği büyük kazanımlardan biri de farklı toplumsal sistemlere sahip olan devletlerin barış içinde bir arada yaşamaları ve detant politikasıdır. Bu,sınıf mücadelesinden "vazgeçme" ve mevcut statükoları "dondurmak" değil; tam tersi, sınıf mücadelesinin daha değişik düzeylerde sürdürülmesidir. Sol maceracılar binbir gece masallarını anlatıp dursunlar. Ekim Devrimi'nin 67 yıllık mücadele dolu şanlı tarihi, Lenin tarafından temelleri atılan barış içinde bir arada yaşama politikasının doğruluğuna şahittir.Özellikle barış ve yumuşama sürecinin en güçlü olduğu dönemlerde devrimci mücadele de en fazla güçlenmiş komünist ve işçi partilerinin etkinlikleri artmış ve ezilen halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadeleleri başarıya ulaşmıştır.

PPKK, barış içinde birarada yaşama ve detant politikasının dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının ve emekçi Kürt halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını güçlendirdiğini söylüyor. Ekim Devrimi'nin hedefleri ve deneyimleri güncelliğini ve canlılığını koruyor.PPKK, Ekim Devrimi'nin deneyimlerini canlı ve yaratıcı biçimde yurdumuzun somut koşullarına uyguluyor, onları bağımsızlık mücadelemizde işçi sınıfı ve halkımızın elinde sömürgeci düşmana, sağ ve sol oportünizme karşı güçlü bir silah olarak kullanıyor.

PPKK, uluslararası alanda en önemli görev olarak dünya barışını korumayı ve yumuşama politikasını güçlendirmeyi görüyor. Partimizin programında da belirtildiği gibi," farklı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşamasının bugün her zamankinden daha önemli ve yaşamsal olduğuna inanıyor. Bu nedenle (...)bölgesel savaş kışkırtıcılığına, silahlanmayı körükleme çabalarına, dünyamıza yöneltilen nükleer savaş tehlikesine karşı barış, silahsızlanma ve uluslararası yumuşama için var gücüyle çalışıyor." (PPKK Programı s.9)

Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadele birliği yolunda İLERİ !

Zafer Nikaragua Halkınındır

5 yıl önce halkının örgütlü mücadelesi sonucunda diktatör Somoza'nın iktidardan düşürülmesinden bu yana ilk kez 4 Kasım'da Nikaragua'da seçimlere gidildi. Seçimler, Sandinistler'in oyların ezici çoğunluğunu kazanmasıyla sonuçlanarak emperyalizme koca bir şamar daha indirdi.

Halk iktidarının kuruluşuna başlanıldığı günden beri, ABD yönetimi Nikaragua halkının kendi geleceğini belirleme çabası önüne set çekmeye çalışıyor. Bu uğurda milyarlarca dolar harcandı. CİA denetim ve yönetimindeki "Kontra"lar, Honduras'ın Nikaragua'ya bitişik bölgelerine yerleştirildi. Honduras-ABD işbirliği sonucu "Kontra"lara geniş olanaklar yaratıldı. Bunlar son model silahlarla donatıldı. Emirlerine havaalanları, uçaklar verildi. Binlerce eski Somoza ordusu askeri ve diğer karşı-devrimcilere çok sayıda üs açılarak bunların Honduras veya diğer bazı bölgelerden içeri sızması sağlandı. Bunlar, Nikaragua ekonomisini sabotajlarla çökertmeye, ülkede bunalım ve istikrarsızlık ortamı yaratmaya ve Nikaragua emekçilerine karşı katliamlara girişmeye çalıştılar. Milyarlarca dolar değerinde zarara ve yüzlerce insanın ölümüne neden oldular.

Reagan "ikinci bir Küba'ya tahamül edemeyiz" diyor ve Nikaragua halkının gerçek yasal iktidarını Latin Amerika'da "teröristlere arka çıkmak, desteklemek"le suçluyor; Sandinist iktidarın terörist bir iktidar olduğunu ileri sürüyor. Yüzbinlerce insanın katline, milyonlarca insanın aç kalmasına neden olan halk düşmanı faşist rejimleri işbaşına getiren, bunların ayakta kalabilmesi için hiç bir desteğini esirgemeyen, Latin Amerika ve dünyanın diğer bölgelerindeki barışı kundaklayan ABD'in Reagan yönetimi, Nikaragua halkına karşı saldırılarına "hümanizm", "demokrasi savunuculuğu" adını utanmadan yakıştırmaya devam ediyor. Dünya halklarının baş düşmanı ünvanına layık olduğunu sayısız kez kanıtlayan ABD emperyalizmi, "Latin Amerika ABD'nindir" şiarına uygu bir şekilde bu bölgeyi "arka bahçesi" olarak görüyor. Reagan'ı asıl korkutan şey, Nikaragua örneğinin Latin Amerika halklarına ışık tutması ve halkların özgürlük mücadelesinin boyutlanmasıdır. Reagan, bağımsız halk iktidarlarının Latin Amerika'da yaşama şansı bulamayacağını sözüm ona kanıtlamaya çalışıyor.

Seçimler arifesinde ABD'nin Nikaragua'ya yönelik faaliyetleri daha bir hız kazandı. ABD ordusunun kuşatması takviye edildi; manevra, sınır ihlalleri ve sabotajlar yoğunlaştırıldı; tehditler arttırıldı, Nikaragua'nın bağımsızlığına son vermeye yönelik istila planları geliştirildi. Buna karşı Nikaragua iktidarı ülkede genel alarm ilan etmek zorunda kaldı. Halktan onbinlerce insan bu çağrıya uyarak gönüllü olarak askere yazıldı, ülkenin bağımsızlığı için kararlı tutumlar takındı.

ABD yönetimi, seçimlerin demokratik olamayacağı yolunda iddialar ileri sürerek saldırılarına meşruluk kazandırmaya çalıştı. Oysa seçimler ABD'de aynı ay içerisinde yapılan seçimlerle karşılaştırılamayacak kadar adil ve demokratik koşullarda yapıldı. Seçime katılanların oranı ABD'de toplam seçmen sayısının yüzde 50'si civarında iken, bu oran Nikaragua'da yüzde 82 civarında gerçekleşti. Seçimlerin güvenliğinin sağlanabilmesi amacıyla Nikaragua yönetimi elinden gelen çabayı harcadı. Seçimler, Sandinistalar'ın yüksek başarısıyla sonuçlandı.

Nikaragua yönetimi, rejime karşı silahlı mücadele yörütmeyen tüm güçlerin seçimlere katılabileceğini seçimler öncesinde belirtmişti. Bu kararını uyguladı. Seçime 7 parti katıldı. Bunlar arasında, emekçi halkın çıkarlarını savunan partilerin yanısıra bazı burjuva partiler de yer aldı.

Seçimlerde FSLN (Sandinistalar) oyların yüzde 67'lik kısmını alarak ezici çoğunluğun seçeneği olduklarını bir kez daha açık şekilde kanıtladılar. Sonuçlar, Reagan ve izleyicilerinin sert tepkisiyle karşılaşırken, emperyalizm bir darbe daha yedi; dünyadaki barış ve demokrasi güçleri bu sonucu sevinçle karşıladılar.

ABD'nin seçimler arifesi ve sonrasında Nikaragua halkına karşı yönelttiği tehditleri ve diğer saldırgan eylemlerini dünya halkları sert tepkiyle karşıladılar. Dünyanın dört-bir yanında halklar, Nikaragua halkıyla dayanışmalarını dile getirerek, FSLN iktidarına destek olmaya çalıştılar. Yüzbinlerce insan kitlesel yürüyüşlere geçti, ABD'yi protesto eylemleri Kasım ayı boyunca büyük bir yoğunluk kazandı. SSCB ve diğer sosyalist ülkeler, Nikaragua halkına karşı ABD saldırılarını protesto ettiler, destek ve dayanışmalarını ilettiler. SSCB, bu konuda, ABD yönetimini Nikaragua'ya karşı eylemlerinden dolayı uyardı, ikinci bir Grenada örneğinin yaşatılamayacağını belirtti.

Seçimlerle, Nikaragua halkı zaferine doğru büyük bir adım daha attı. Şimdi yeni adımlarla bunu pekiştirmeye çalışıyor. ABD'nin saldırılarına karşı kahramanca direnerek devrimin kazanımlarını koruyor, güçlendiriyor. Tarih Nikaragua halkıyla beraberdir. Halklar da öyle. Nikaragua halkını yürüdüğü yoldan hiç bir güç alıkoyamayacaktır. Bu gerçeği dost, düşman herkes kabul etmek zorundadır.

PEŞENG'İ OKU- OKUT !
YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR !

KKDK'NIN 2. KONGRESİ ...

Baştarafı sayfa 12'de

adına SAİT ve ŞADİYE, KOÇKAK adına H. DEMİRCİOĞLU, PPKK Danimarka Komitesi adına BARAN, KUK-SE adına Engin KAYGALAK, FİDEF adına Hüseyin KİRAZ, İAF Köln Temsilcisi, SDAJ adına Wetzlav GEORGANAGUOSTOPOLOS, SDAJ Giessen adına Jörg KRAVHOAV, DİSK'e bağlı GIDA-İŞ Genel Sekreteri ve Türkiye Barış Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Sait AYDOĞMUŞ, YKDK(Kürdistan Demokratik İşçi Birliği-İsveç) adına Hesen MİZGİN, Armanc Dergisi adına Mürtaz ASKERİ, KKDK Danimarka Komitesi adına Bayram KKDK Fransa Komitesi adına M. AHMET, Oldenburg-Sosyalist Öğrenciler Birliği adına Stienus RAXEMAKER, VFS-Irak Öğrenci Birliği adına SAİD, KSSE adına Dr. ÖMER, Yabancılarla Evli Alman Kadınlar Derneği adına Birgit MERCAN da konuk olarak hazır bulundular.

Kongreye Irak Komünist Partisi Politik Bürosu adına Kerim AHMET, Suriye Komünist Partisi Politik Bürosu adına Remo ŞÊXO, Suudi Arabistan Komünist Partisi, Ürdün Komünist Partisi, Bahreyn Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi, Arap Halk Kurtuluş Hareketi adına Genel Sekreter Naci ALLEWİ, Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe, Filistin İşçi Sendikaları Birliği Genel Sekreteri, Filistin Öğrenci Birliği, Dünya Öğretmenler Sendikası Genel Sekreterliği, Irak Cumhuriyeti Demokratik Sendikal İşçi Hareketi, Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe Almanya Örgütü, DKP (Alman Komünist Partisi-Freudenstad), SDAJ Genel Başkanı Werner STURMAN, SDAJ Reinland Westfalen Bölge Başkanı Frank MİES, VVN (Almanya Anti-Faşistler Birliği-Lübeck), Sosyalist Yüksekokul Öğrenciler Birliği, Yabancılarla Evli Alman Kadınlar Derneği, Genç Sosyalistler (Freudenstad), Avrupa Parlamentosu Üyesi Jannis SAKELLARİOV, Aşağı Saksonya Eyalet Parlamentosu SDP Üyesi Dr. Hitz RİEGE, TSİP adına Genel Başkan Ahmet KAÇMAZ, TÖB DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Kemal DAYSAL, Gerçek Avrupa Komitisi, İşçi Gerçeği, Birlik Yolu, İGD adına Genel Başkan A. Muhtar SÖKÜCÜ Genç Emekçiler Birliği Merkez Yürütme Kurulu, Irak Kürdistanı Demokratik Halk Partisi, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi Dış İlişkiler Bürosu, Suriye Kürtleri Halkın Birliği Partisi Merkez Komitesi, PPKK adına Genel Sekreter Serhad DİCLE, KUK-SE Merkez Komitesi, Armanc Reraksiyonu, İsveç Kürt Dernekleri Federasyonu, FİDEF, Paris Kürt Enstitüsü adına Başkan KENDAL, KOMKAR MYK adına Genel başkan Sertaç BUCAK, Kürt ve Türk Halklarıyla Dayanışma Komitesi(İsveç- Uppsala) KOÇ-KAK Yönetim Kurulu, Roja Welat Redaksiyonu, UKSYE(Yekitiya Xwendekar u Lawen Kurdıstan Lı Ewrupa), KUK-SE(Almanya'daki taraftarları), Tekoşin(Almanya'daki taraftarları), Ala Rızgarı(Almanya'daki taraftarları),PPKK Danimarka Komitesi, YKDK(İsveç Kürdistan Demokratik İşçi Birliği), KSSE B.Almanya Örgütü, Kürdistan Kültür Centrum(Hollanda), Kürdistanlı Devrimciler, Reşo ZİLAN(Kürt yazar ve dilbilimcisi) de dayanışma mesajları yolladılar.

Partimiz Genel Sekreteri Serhad DİCLE yoldaşın mesajı kongre delegelerinin coşkun alkışları ve"Biji PPKK"sloganının haykırılmasıyla karşılandı.

Kongrede farklı uluslardan gelen bazı konuklarda konuşmalar yaptılar. DİSK'e bağlı GIDA-İŞ Sendikası Genel sekreteri ve Türkiye Barış Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Sait Aydoğmuş'un yanısıra Alman Komünist Partisi MK'si adına H. Lang ve Yunanistan İşçi Dernekleri Birliği Başkanı K. Pappas da birer konuşma yaparak halklararası barış, dostluk, dayanışma ve Alman işçi sınıfıyla birlikte demokratik hakların kazanılması mücadelesinin önemini vurguladılar.

KKDK 2. Kongresi başarıyla sonuçlandı.

PPKK Genel Sekreteri Serhad DİCLE yoldaşın TKSP'nın 10. kuruluş yıldönümü dolayısıyla TKSP Merkez Komitesi'ne gönderdiği kutlama mesajı

TKSP MERKEZ KOMİTESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

Partiniz, ülkemiz Kürdistan'da olağanüstü zor koşulların yaşandığı sömürgeci faşist diktatörlüğün halkımıza ve Türkiyeli tüm emekçi ve anti- faşistlere karşı azgınca saldırılara geçtiği bir dönemde 10. kuruluş yıldönümünü kutluyor. Faşist Türk cuntası yalnız içte Türkiye ve Kürdistan halklarına kan kusturmakla kalmıyor, Kürdistan'ın diğer parçalarını da işgal etme yolunda düşmanca çabalara girişiyor, bölge, ülke ve halklarına yönelik saldırıları amaçlayan maceracı planlar peşinde koşuyor. Hiç kuşku yok Türkiye'yi bu gözü dönmüş maceralara iten ABD emperyalizminden ve saldırgan NATO'dan başkaları değil.

Böylesine kritik ve olağanüstü koşulların yaşandığı dönemde, Türkiye Kürdistanı'ndaki sosyalistlere, devrimci demokratik ve diğer güçlere büyük görevler düşüyor. Düşmanın saldırılarını boşa çıkarabilecek yegane güç halkımızın örgütlü savaşkan gücüdür.Halkın örgütsüzlüğünün, sağlam temellere oturtulmuş örgütsel savaşımdan yoksunluğunun, düşmanın eliyle gerçekleştirilen ya da nereden kaynaklanırsa kaynaklansın düşmanın amaçlarının başarıya ulaşmasına zemin yaratan provakasyonlara ortam yaratıyor. Böylesi gelişmeleri etkisizleştirebilecek güçlerin, halkımızın gerçek çıkarlarını savunan güçler olduğu kuşku götürmez. Partimiz bu alanda TKSP'ye de ağır sorumluluklar düştüğünün açık bilincindedir. 10. kuruluş yıldönümü kutlamalarınızın ve gelecekteki mücadelenizin, halkımızın düşman saflarını boşa çıkarma ve kurtuluşunu elde etmede ileri adımlar atacağına inancımız sonsuzdur.

Bu inançla bir kez daha partinizin 10. kuruluş yıldönümünü en içten duygularla kutlar, sizlere ve partinizin tüm üyelerine devrimci mücadeleci selamlarımızı iletiriz.

7. 11. 1984
Serhad DİCLE
PPKK Genel Sekreteri

Pêşeng: Sayfa 10

YANLIŞLARIN ...

Baştarafı sayfa 2'de

lize etmek, yanlış hedeflere yönelmiş zamansız ve sağlıksız maceracı çıkışların etkinlik alanını sınırlamak ve diktatörlüğün provakasyonlarını boşa çıkarmak için doğru devrimci alternatifleri yığınlar arasında propaganda etmek, bu yönde kitlelerin güven ve desteğini kazanmak, mücadelenin yığınsal temelde ilerlemesinde devrimci insiyatifi kullanmak gerekiyor. Yanlış taktiklerle biçimlenmiş, sapık ve kurtuluşa götürmeyen eylemleri, siyasal tepkiler nasıl olsa başarıya ulaşmaz diye onlara karşı lakayt davranma, hiç kuşkusuz en büyük safdillik olur. Hem kendi ülkemizin hem de başka ülkelerin mücadele deneyimlerinden biliyoruz ki, sapık politikalar temelinde oluşan eylemler, eğer kendilerine karşı doğru devrimci alternatifler çıkarılıp eğemen kılınamamışsa, kendi zeminlerinde yaygınlık kazanmışlar ve geçici dönemler için bile olsa başarıya ulaşmışlardır.

Öte yandan şu gerçeği de her zaman yığınlar arasında propaganda etmek ve onları inandırmak zorundayız ki, nasıl ki faşist diktatörlüğün toplumda, muhalefetin yaygınlaşmasını ve aktif eylemlere dönüşmeyi engellemeye gücü yetmezse, bunları temelinde ve uzun vadede yoketmeye de gücü yetmez. Velev ki sözkonusu siyasal eylemlerden bazıları, yanlış politikaların ürünü bile olsa. O, ancak diktatörlüğünün ömrünü uzatmak için bunlardan yararlanabilir. Yanlış politikaları mahkum edecek olanın kendisi de, işçi sınıfının emekçi halkın çıkarlarının savunucusu olan doğru devrimci politikadır. Ancak bu doğru devrimci alternatifin eğemen kılınmasıyla yanlış politikalar mahkum olabilir, sömürgeci faşist diktatörlüğün manevra ve provokasyonları boşa çıkarılabilir●

IRAK KÜRDİSTANI

Baştarafı sayfa 5'te

meli, muhalefet saflarında aktif yerini almalı ve Irak ile Irak Kürdistanı'ndaki diktatörlük karşıtı tüm güçlerin mücadele birliğini sağlamak için üzerine düşeni yapmalıdır.

MUHALEFET SAFLARINDA BİRLİK YÖNÜNDE ADIMLAR

Bu arada işbaşındaki gericişoven Saddam diktatörlüğüne karşı, Arap, Kürt ve ulusal azınlıkların en geniş muhalefetini örgütlemek için uzun süreden beridir sürdürülegetirilen çalışmalar, Ekim ayı içinde yeniden yoğunluk kazandı. Irak'taki iki cephe-(CUD, CEWQED)yi birleştirmek ve cephe-dışı parti ve örgütleri de bu birliğin içine almak için yoğun görüşmeler oldu.

Görüşmeler bugüne kadar her iki cepheyi birleştirme doğrultusunda bir sonuca varmış değil; ama ikisi arasında bir eylem birliği yapılması yönünde ağır basan olumlu görüşler var. Bu arada bugüne kadar cephelerin dışında kalmış olan partilerden Kürdistan Demokratik Halk Partisi, Irak Arap Sosyalist Partisi, Irak Yurtsever Grubu da CUD'a katıldılar.Kürdistan Demokratik Birliği de CEWQED'e katıldı●

TEHDİT ABD'DEN ...

Baştarafı sayfa 1'de

rekecektir." Açıklamasında "Amerikan hükümeti 30 milyon dolar katkı sağlayacaktır. 15 milyon dolarını Türkiye'nin karşılayacağı miktardan ayrı olarak geri kalan kısmının da NATO altyapı programı fonlarından karşılanacağı" nı belirten Perle, Kıbrıs'ta ABD üsleri oluşturması meselesine ilişkin olan ABD planını gizlemeye de özen gösterdi.

Sözde Türkiye'ye SSCB'den tehdit yöneliyormuş ve ABD emperyalistleri de buralardaki toprakları "saldırgan"a (!) karşı koruyorlarmış. Oysa gerçeğin hiç de öyle olmadığı, anlamak isteyen herkesin anlayabileceği kadar açıktır. Halklarımıza SSCB'den gelebilecek hiç bir tehdit yoktur, olamaz. SSCB halklarımızın dostudur. Asıl düşman ABD emperyalizmidir.

ABD üsleri ve tüm savaş araçları dünya barışı için tehdittirler, bizi korumuyorlar. Asıl tehlike "kuzeyden" değil ABD'den geliyor. ABD üslerinin, savaş araçlarının her türlü varlığı halklarımızın yaşamsal çıkarlarına ters düşüyor. Güvenlikli bir yaşama kavuşmak amacıyla diğer dünya halkları ve sosyalist ülkelerin sürdürdükleri, emperyalist saldırganlık karşıtı barış hareketinin daha da güçlendirilmesi için Kürdistan ve Türkiye halklarının savaşımını geliştirmemiz hem gerekli ve hem de zorunludur●

" KÜRDİSTAN'IN ...

Baştarafı sayfa 4'te

dan bahsediliyor.

Türk burjuvazisinin bu anlayışını zamanında Kazım Karabekir "iyi" formüle etmişti. O, Kürtlerle Ermeniler arasında işgalci emperyalist devletler ve yerli işbirlikçileri tarafından yaratılan suni çelişkilerden yararlanarak bağımsız bir Kürdistana yönelik eğilimi"Kürdistan'ın Ermenistan olacağını anlatmakla sorun kolay çözülür" (Kazım Karabekir, İstiklal Harbimiz s. 23 aktaran Doğan Avcıoğlu, Milli Kurtuluş Tarihi cilt 3,s.1157) planıyla boğmayı öne sürmüştü. Kürt ulusal direnişlerinin bastırılmasında - bazılarını içten çökertmek suretiyle - ,Kürt ve Ermeni halklarının birliğini bozmada ve Ermenilerin katledilip sürülmesinde Türk burjuvazisinin hiç bir zaman elden bırakmadığı en önemli bir taktik de işte K. Karabekir'in sözünü ettiğimiz önerisinde en bariz ifadesini bulan anlayışın ürünü olmuştur. Ve bugün Evren cuntasının aynı taktiği kullanarak Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesini karalamaya çalışması da Türk sömürgeciliğinin günümüz koşullarında sürdürülmesinden başka bir şey değildir●

DÜZELTME : Pêşeng'ın 22. sayısının 10. sayfasındaki "Kürt Halkı Yiğit Bir Evladını Yitirdi "başlıklı yazının 4. paragrafının ilk satırı"12 Eylül 1980'de faşist gene-" şeklinde olacak.

Düzeltir, özür dileriz.

KKDK'nin 2. Kongresi Yapıldı

Kürdistan Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu (KKDK)'nun 2. Olağan Kongresi 11.11 1984 günü "Barış, Dostluk, Dayanışma" belgisi altında Federal Almanya'da yapıldı.

Kongre, KKDK'nin bugüne kadar yaptığı çalışmaları değerlendirdi; Federal Almanya'daki Kürt Göçmen İşçiler ve politik mültecilerin sorunlarını, Türkiye ve Kürdistan halklarını baskı, terör ve ağır sömürü altında bulunduran faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadeleye destek olunması konularını tartışarak olumlu kararlar aldı.

Kongre'de DKP (Alman Komünist Partisi) Merkez Komitesi adına Heinz LANG, Yunanistan İşçi Dernekleri Birliği Başkanı Konstantinos PAPPAS, DKP (Köln)'den U. BRANDT, Uluslararası Af Komisyonu (Köln)'ndan C.FLİPPE, Alman Yazarlar Birliği adına Hüseyin ERDEM, GEW adına Emine ERDEM, Kürdistan Öğrenci ve Gençlik Birliği adına Şoreş SELİM, KOMKAR adına Genel Başkan Sertaç BUCAK ve Nazmi İLETMİŞ, İşçi Gerçeği adına Kemal KAYA, GERÇEK Avrupa Dayanışma Komitesi adına Yusuf Hasan ÇEBİ, Kürdistanlı Devrimciler adına SERDAR, Roja Welat

Devamı sayfa 10'da

PPKK Genel Sekreteri Serhad DİCLE yoldaşın KKDK'nin 2. Kongresi'ne gönderdiği başarı mesajı

KKDK 2. KONGRESİ DELEGELERİ !

Değerli Yoldaşlar,

En içten arzumuz olduğu halde aranızda bulunma olanağını elde edemediğimiz için derin üzüntülerimizi bildirir, 2. Kongrenizin Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkımızın mücadelesi yolunda ileri adımlar olmasını yürekten dileriz.

Yoldaşlar,

Kongreniz, ülkemizde ve uluslararası alanda, kritik sıcak günlerin yaşandığı bir dönemde toplanıyor. Ülkede, faşist sömürgeci diktatörlük, bir yandan içte Türkiye ve Kürdistan halkına karşı ağır sömürü, baskı ve terör politikasını sürdürürken, öte yandan yalnız Türkiye Kürdistanı'ndaki halkımızı imha etmeye ve yıldırmaya çaba göstermekle kalmıyor, ülkemizin diğer parçalarını da işgal etme cüretkarlığına girişiyor. Faşist Türk cuntasının Kürdistan halkına karşı giriştiği, işgal ve imha hareketi ile bölgenin ülke ve halklarına karşı beslediği yayılmacı saldırgan emelleri, ABD emperyalizminin ve saldırgan NATO örgütünün, bölgemizi etkinlik altına alma çabalarının bir parçasından başka bir şey değil. O, bir yandan İran ve Irak'taki rejimlerle işbirliği yaparak Kürdistan halkının ulusal demokratik hakları uğruna verdiği adil ve haklı mücadeleyi bastırmak, halkımızın örgütlü güçlerini dumura uğratmak isterken diğer yandan emperyalizmin en gerici saldırgan çevrelerinin ileri karakolu, bölge jandarması olma yolunda ilerliyor.

Buna karşın halkımız ve bölgenin ilerici anti emperyalist kurtuluşçu güçleri de emperyalizmin ve onun bölgedeki kukla işbirlikçilerinin düşmanca saldırı ve planlarını boşa çıkarmak, egemenlik haklarına vurulan zincirleri kopanp atmak için savaşım yürütüyorlar.

Öte yandan kritik ve olağanüstü koşullar sadece ülkemizde ve Ortadoğuda yaşanmıyor. Emperyalizm, uluslararası gericilik ile dünya devrimci süreci güçlerini karşı karşıya bulunduran savaşım uluslararası çapta keskinleşiyor. Bir yanda, silahlanma yarışını körükleyen, soğuk savaşı tırmandıran, gezegenimizi nükleer bir savaş tehdidi ile karşı karşıya bırakan, halkların bugünlerini ve gelecekleriniı ipotek altında tutmaya çalışan güçler, öte yandan barış, silahsızlanmadan yana, nükleer tehditten uzak bir dünya, sömürüsüz, baskısız özgür bir gelecek için savaşan güçler. Bu savaşta, barıştan, bağımsızlık, özgürlük ve sömürüsüz bir dünyadan yana olanların üstün gelecekleriden hiçbir zaman kuşku duymadık. Gelecek onların elindedir.

Yoldaşlar,

Partimiz, kuruluduğundan bu yana geçen beş yıllık sürede, KKDK'nin, bir yandan Kürdistan'da halkımızın yürüttüğü savaşımla uluslararası dayanışmayı yükseltmek, öte yandan Federal Almanya'da, Kürdistan işçi, emekçi ve gençlerinin ekonomik, toplumsal ve diğer sorunlarının çözümüne katkıda bulunmak, Alman işçi sınıfının ve demokrasi güçlerinin demokratik hak ve özgürlüklerini korumak uğruna verdiği savaşımda yerini almak için gösterdiği çabaları yakından biliyor ve bunlara yüksek değer biçiyor. Bu arada KKDK üye ve sempatizanlarının, Avrupa'daki barış ve demokrasi güçleriyle omuz omuza verdikleri barış ve silahsızlanma mücadelesi, yabancı işçilere karşı hortlatılan düşmanlığı açığa çıkartma çabaları da herkes tarafından bilinen ve takdir edilen bir gerçektir. KKDK'lilerin verdikleri savaşım Partimizin, Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının gurur kaynağıdır. Sizlerle ne kadar övünürsek azdır.

Partimiz, 2.Kongrede alacağınız kararların ve gelecekte vereceğiniz mücadelenizin halkımızın kurtuluş mücadelesini ileriye götüreceğinden, onunla daha geniş bir uluslararası dayanışma yaratacağından zerre kadar kuşku duymuyor.

Bu inançla bir kez daha kongrenize başarılar diler, sizlere ve şahsınızda tüm KKDK üye ve sempatizanlarına yoldaşça devrimci selamlarımızı iletmekten mutluluk duyarız.

Daha güçlü ve daha yığınsal bir KKDK için ileri !

9.11.1984
Serhad DİCLE
PPKK Genel Sekreteri

Pêşeng: Sayfa 12